

Pecka Pepy Voborníka

Jak snadno se (ne)pokládá masivní dřevěná podlaha

Zazvonil telefon a ozval se tak trochu zoufalý hlas: prosím tě, potřebuji nutně pomoc, chlapi si nějak nevědí rady s pokládkou dřevěné masivní podlahy. Nejde jim do sebe, říkají, že je to nějaká špatná várka prken, je tam u toho investor, stále přebírají prkna, třídí je podle odstínu a suků, nemůžou je dát k sobě a stále tam mají mezi prkny na dlouhé i na krátké straně díry. Investor je náročnější a chce to mít pěkné. Je to kousek od tebe, mohl by ses tam zajet co nejdřív podívat?

Hned jsem nemohl, ale dotázal jsem se na pár detailů a požádal o doplňující informace. Na jejich základě jsem řekl, ať vše ihned sundají, dokud to nemusejí vysekávat. Slíbil jsem, že druhý den po ránu se tam sejdem.

Dojel jsem se tedy podívat na zakázku, jak se říká i proto, abych měl přehled, co se děje za komínem. V místnosti stáli dva podlaháři a investor – zákazník. Na zemi bylo zaschlé lepidlo po sundané masivní dřevěné podlaze. Investor mě požádal, abych podlahářům pomohl podlahu založit, protože jim to nejde. Všichni ale poukazovali na špatnou várku vyrobené podlahy. Protože jsem se jel jenom podívat a měl v plánu pokračovat dál za jinou prací, neměl jsem s sebou v autě žádné nářadí. Podlaháři na tom byli ale dost podobně, přestože věděli, že jdou pokládat dřevěnou masivní krytinu, moc nářadí neměli. Což byl ale ten problém, proč jim to nešlo. Pokládat masivní dřevěnou podlahu – masivní prkna – bez základního vybavení předurčuje, že práce nedopadne dobře.

Podlahář byl natěšen, prý když teď došel pan mistr, půjde vše raz dva. Ale šlo spíš o takové pošouchnutí: tak se ukaž, jsem zvědavý, co s tím budeš dělat. Chopil se kýble s lepidlem, a že jde nanášet lepidlo pro přilepení prken.

Tak jsem ho zastavil, protože nejprve je potřeba to staré lepidlo odbrousit z podkladu. Brusku měl, Protool RGP 130 s diamantem, čímž si u mě šplhl, protože jde o dobrou brusku. Dnes ji Festool vyrábí pod názvem RG 130 a pro řešení takových podkladů je výborná. Na odstranění lepidla z podkladu je dobrý diamantový kotouč DIA-Thermo, ten neměl, proto jsme vzali kotouč DIA-HARD, snížili otáčky a šlo to také.

Vzal jsem si brusku a začal brousit lepidlo z podkladu. Po chvíli jsem brusku předal podlaháři, aby práci dokončil. Když bylo vybroušeno a vysáto, vzal zase kýbl s lepidlem, a že ho nanese na podklad. Opět jsem ho stopl, že takhle to nejde, že si musí nejprve položit prkna na sucho, spasovat, vyměřit a vyřezat v nich výklenky do francouzských oken a celkově si musí vše rozměřit a dobře založit. Udělali jsme to, pak vše rozebrali, a potom už mohl nanést kýžené lepidlo a podlahu jsme do něj začali klást. No, a pak došlo na to, co jsem nečekal. Chlapi neměli boční dorážče na dřevěné podlahy. A protože všude byly sádkokartony, nedalo se páčidlem opřít o stěnu. Navrhl jsem tedy, aby prkna zatím stáhli. Neměli stahovák. Sedl jsem do auta, jel domů, vzal stahovák a dorážče; klínky si mohou nařezat ze zbytků podlahy.

Špatně – detail zapuštěných zárubní.

Správně zaříznutá podlaha pod zapuštěné zárubně.

Odjížděl jsem od nich s tím, že teď už vědí, jak se to dělá a co potřebují za nářadí, které si druhý den pryč s více stahováký přivezou.

Po více než týdně mi znovu zvonil telefon s žádostí o pomoc. Večer jsme se jeli podívat na tu stejnou dřevěnou masivní podlahu s dodavatelem a investorem. Byla skoro ze dvou třetin „hotová“, ovšem pohled na ni nebyl příjemný. Nacházely se v ní mezírky, mezery, dírký a díry. Smutný pohled byl na detail zakončení u dveří. Byla to hliníková futra, která se zapouštíjí zároveň se sádkokartony. Dole mají vybrání, kam se krytina podsune. Zde k tomu nedošlo. Chlapi buď nevěděli, jak se mají prkna k obložkám doříznout, nebo to neuměli, říkal jsem si. Pak jsem zjistil, že se krytina pod zárubně nevejde. Vzal jsem si nářadí a hliníkové obložky podřízl. Investor mi sdělil, že musel práce zastavit, škvír mezi prkny přibývalo po všech stranách, viděl, že chlapi nemají pořádné nářadí, a navíc nabyli dojmu, že to ani nikdy nedělali, byť říkali, že podlahy pokládají dvacet let. Podlaháři přiznali, že ze dřeva dělají jenom parkety a třívrstvé dřevěné krytiny se zámky, které do sebe naklapou. Jejich doznání oceňuji, ale všemu se dalo předejít, kdyby na začátku investorovi řekli, že s pokládkou masivních dřevěných podlah žádné zkušenosti nemají. Takhle investorovi nedali možnost rozhodnout se jinak, třeba pro jinou, zkušenou podlahářskou firmu.

Asi si řekli, pokládka dřeva, to bude dobrý kšeft. A rázem se z levného podlaháře stává nejdražší podlahář v kraji. Práce stojí, nikdo neví, co s ní, jak dál, nejde to, pokládají čtyři řady denně, najezdí nesmyslné kilometry a navíc se u toho trápí, jak vše dopadne, a už počítají, kolik peněz prodělají. Je mi jasné, že nikdo neumíme všechno a začít se někdy musí, ale s rozumem. Učit se není ostuda. Pokud kolem sebe nemáme někoho, kdo nás to naučí, musíme se učit sami, ale ne u zákazníka. Někdy je dobré odpíchnout se od školení, informací z praxe. Dostávat do sebe informace je důležité, protože technologie se pořád zdokonaluje, i když v tomhle případě nešlo o technologii, ale o technologickou kázeň a znalost základů pokládky dřevěných masivních podlah na pero a drážku, které jsou všeobecně léta letoucí známé. Pro podlaháře, kteří se do pokládky pustili bez znalostí, je to ponaučení pro příště, že není podlaha jako podlaha, a pokud budou chtít pokládat dřevěné masivní krytiny, musejí se pořádně dovybavit nářadím a zaměřit se na řešení detailů, a to hlavně při dokončování. Mohou být rádi, že šlo o podlahu označenou Select, tedy minimum suků

a barevných odstínů, protože pokud by pokládali Rustikal, který má plno suků a barevných rozdílů, což je u jeho třídění žádoucí, tak tam by se teprve zapotili. Čím více suků, tím více se dřevo s podlahářem „pere“. Vše je o detailu, detaily ve finále dělají podlahu krásnou a jsou základem pro předání díla bez vad a jeho zaplacení. Na pokládku se musíte vždy těšit, mít nářadí, mít chuť, mít cit, abyste poskládali jedinečnou dřevěnou masivní podlahu, která bude zákazníkovi sloužit po dlouhých desetiletí a bude se z ní těšit. Nemůžete ji mlátit kus po kusu jako zámkové vinyly. Když si někdo dává masivní dřevěnou krytinu, mohl si na ni několik let třeba šetřit, tak mu ji přeci nepokazíte tím, že se bojíte říct: „Já to neumím, obraťte se na někoho jiného.“

Pracovní místo a nářadí.

Správně – použití stahováký a dilatačních klínek, které se dají nastavit od 5–20 mm.

Špatně stažená podlaha.

Ještě větší um je pokládka masivní korkové podlahy včetně broušení a lakování. Mnozí se domnívají, že pokládka dřevěných a korkových krytin je na ústupu, pravda je však taková, že podlaháři, kteří zvládnou tento druh pokládat, se nemnoží, ale ubývají. Současní novodobí podlaháři tyto podlahy nenabízejí, protože o nich nevědí a neumějí je. Jednoduše položí vše, co je přesné a nejlépe navakatelné na zámeček. K tomu jim postačí tužka, úhelník, přímočarka, kladivo a nůž. V tomto případě se nebojím říct, že to nejsou řemeslníci podlaháři, ale pokladači. Takto pokládat zvládne i šikovný kutil. Vidím velkou chybu i v systému, kdy vyučený truhlář dostane živnostenské oprávnění na podlaháře. Co takový truhlář ví o přípravě podkladu, o normách na podlahy? Většinou nic. Neměli by na začátku pracovat několik let pod dohledem zkušeného mistra? Nebo je problém v tom, že si nikdo nechce vychovávat konkurenci, protože až se něco naučí, tak se trhne a půjde dělat na sebe? Bojíte se toho? V tom případě řemeslo vymře.

Špatně – takhle si nářadí balí amatér.

Správně – odbroušení nivelace před lepením dřevěné podlahy.

Ale to jsme už jinde, vrátím se k naší pokládkě masivní dřevěné podlahy. Investor mi položil stejnou otázku jako před více než týdnem: Mohl byste mi to dodělat? Já už sem nikoho jiného nechci.

Povídám, přes týden nemám čas, mám jinou práci, pro podlahářské firmy pracuji jako technický poradce a z části dělám obchod, školení atd. Termíny mám plné 4–6 měsíců dopředu. Navíc to nepůjde pokládat za ceny, které vám nabídlí oni, ceník prací mám jiný a právě za něj dostanete to, co očekáváte, tedy perfektně položenou krytinu a vyřešení všech detailů; mám na práci správné nářadí a zkušenosti. Cena, kterou jste dostal od jiných podlahářů, odpovídala tomu, co teď máte na podlaze položené. Za tu cenu to nešlo udělat lépe. Bohužel, taková je realita.

Investorovi navazovaly další práce, jako montáž kuchyně a nábytku, jak už to bývá. Navíc podlahy byly vybalené, což pro podlahová prkna nebylo zrovna dobré; za pár týdnů by je nemusel už nikdo stáhnout a dát dohromady. Hledal jsem tedy řešení, jak investorovi, dodavateli, podlahářům ulehčit. Po třech týdnech se dva dny o víkendu našly. Podlahu jsem položil, detaily vyřešil, hliníkové dveře podřízl a krytinu ve dveřích zapustil, prkna nalepil a stáhl. Vše dopadlo dobře a investor mohl vidět rozdíl, že když dva dostanou stejné zadání a dva dělají totéž, nikdy to není totéž. Nedělají to stroje, není to sériová výroba. Pokládají lidé. Je jen potřeba si vybrat opravdového řemeslníka i za vyšší cenu a počkat, až dokončí jiné zakázky. Rada pro investory: hleďte takové řemeslníky, kteří svou práci nedělají jen proto, aby měli na zaplacení nájmu, jídla, splátek a základních potřeb. Hleďte takové, kteří mají svou práci rádi, baví je a něco o ní vědí. A vy podlaháři si také přeci můžete vybrat, pro koho půjdete pokládat. Nemusíte snad brát každou zakázku.

Tento příběh o dřevěné masivní podlaze nakonec dopadl dobře. Dva podlaháři se z něj doufám ponaučili zrovna tak jako obchodník, který jim zakázku svěřil v domněnání, že ji zvládnou. A já jsem si při práci zase vzpomněl na tátu, který mě a moje bratry k podlahářině nenásilně už ve školních letech přivedl. Zprvu jako brigádníka, dnes jako podlaháře. Předal nám úplně vše a i díky dalšímu zájmu, který stále mám, jsem mohl dokončit tuto zakázku, která se zdála být neřešitelná.

Josef Voborník
www.videopodlahy.cz

Správně – po nalepení dřevěnou podlahu stáhnout k sobě a zatížit.